

منجی در ادیان

۱

منجی خواهی در قرآن

در طول تاریخ، مردم برای رهایی از بلاها، ظهور "نجات دهنده ای" را انتظار می کشیدند! مانند نجاتِ نوح از غرق شدن در طوفان! نجات لوط از شهری پر از مردم آلوده! نجات بنی اسرائیل از فرعونیان!
این شد که خدا، مردمی با زندگی ناپاک را از گردونه تاریخ، حذف کرد؛ تکذیب کنندگانِ نوح، نابود شدند! اهالی شهر (قوم لوط) باصاعقه ای سوزانده شدند! و نیز غرق شدنِ فرعونیان در نیل...
لذا این فریادِ منتظران که «أَيْنَ هَادِمِ أُنْبِيَاءِ الشَّرْكِ وَالنَّفَاقِ» ریشه ی قرآنی دارد...

شعراء ۱۶۹، یونس ۷۳، انبیاء ۷۱، بقره ۴۹

۲

منجی خواهی در انجیل

حضرت عیسی درباره آخرالزمان می فرماید: «ملت ها در جنگ و ستیز خواهند بود! قحطی، و با و زلزله واقع میشود! مردم از یکدیگر نفرت پیدا میکنند! آفتاب، تاریک و ماه، بی نور میگردد»

انجیل متی، باب ۲۴؛ آیه ۱ تا ۶

آنچه در این پیشگویی آمده، بسیار ترسناک تر از طوفان نوح و داستان قوم لوط است!!!

مهمتر اینکه تمامی این مصیبت‌ها را بشریت باید بگذراند تا «شایستگی» ایمان به نجات را پیدا کند! در این هنگام است که خدا مستقیماً به "نجات" اقدام نمیکند بلکه فرستاده خود را برای نجات ایمان آورندگان میفرستد! مانند ارسال موسی، مانند ارسال عیسی...

آیا وقتش نشده «منجی خواهی مان» عمیق تر شود؟

۳

فلسفه موعودِ یهود

«ماشیح» کلمه عبری و معادل واژه فارسی مسیحا است. به معنای «مسح شده». بنی اسرائیل مقداری روغن بر سر پادشاهان میریختند و مسح می کردند، لذا آن پادشاه را ماشیح میگفتند و اطاعتش را واجب میدانستند. ماشیح، ابتدا لقب پادشاهان بود و کم کم به واژه نجات بخش برای آنها تبدیل شد.

بنی اسرائیل که در اوج گرفتاریها دست به دامن سموئیل (پیامبر) شدند، او طالوت را مسح نمود، و این شد که لفظ ماشیح برای اولین بار بر «طالوت» اطلاق شد.

ولی آیا موعود، طالوت بود؟ [ادامه دارد]

منجی در ادیان، شاکری، ص ۳۶

سموئیل اول، باب ۲۴، آیه ۶

۴

منجی خواهی در یهود

قطعا طالوت «منجی» بود اما فقط برای نجات «یک قوم» که در زمان داوود و سلیمان به مرحله اوج خود رسید و این همان مصداق وعده خداوند به بنی اسرائیل بود؛ به گونه ای که برای همه علماء یهود، این ایده مطرح شد که حکومت مسیحایی داوود برای همیشه ادامه خواهد داشت.

اما هنوز مدتی نگذشته بود که حکومت واحد سلیمان، به دو تکه تبدیل شد! لذا «ماشیح بودن داوود و سلیمان» هم رنگ می بازد؛ از این زمان به بعد انتظار موعود بیشتر می شود، چرا که بدبختیها و رنج های یهودیان افزایش پیدا کرد...

منجی و نجات دهنده نهایی کجاست؟

بهترین فرد برای نجات بنی اسرائیل کیست؟

۵

منجی خواهی در کلام اشعیا

اشعیا ۷۰۰ سال قبل از میلاد مسیح می زیسته و بیش از سایر پیامبران به ظهور موعود پرداخته است. در کلام او، عالی ترین مصداق برای نجات بنی اسرائیل شخصی به نام «عمانوئیل» بود. (عمانوئیل یعنی خدا با ماست) قبل از اشعیا مفهوم ماشیح و منجی اصلا نگاه جهانی نداشت، اما بعد از او «اندیشه ی ماشیح» به قوت خود باقی ماند و کارکرد ماشیح تبدیل به یک کارکرد جهانی شد.

انبیای پس از او هم وعده آینه ای بهتر و ظهور ماشیح و حکومت فنا ناپذیر دینی را سر می دادند تا اینکه نور نبوت به دانیال (علیه السلام) رسید...

اشعیا، باب ۷، آیه ۱۴

۶

منجی خواهی دانیال

دانیال پیامبر، قوم یهود را در اوج سختی "امیدوار" کرد. کتاب دانیال، کتابی رمزگونه است که در آن دانیال رؤیاهای عجیب می بیند که تعبیر آنها را جبرئیل برعهده دارد و خلاصه اش این است:

«ملکوتِ خداوند عادلانه و جاودان خواهد بود... آینده ی جهان به دست پسر انسان و حکومت الهی اداره خواهد شد و حکومتش ابدی است.» ۱ [منظور از پسر انسان در عهد قدیم کنایه از ماشیح و در عهد جدید اشاره به دوباره بازگشتن عیسی است]

دانیال، تفکر موعود را با زبانی رمزگونه بیان میکرد. پس از دانیال، پیامبری به نام «ملاکی» آمد که او نیز در جهانی سازی این تفکر موعودخواهی تاثیرگذار بود.

۱-دانیال، باب ۸، آیات ۱۳-۱ و ب ۸، آ ۱۵

۷

مدعیان دروغین ماشیح

شور و التهاب انتظار موعود آخرالزمان در تاریخ یهود، موج میزند. از روزگاران باستان تا عصر حاضر، صدها نفر ادعا کرده اند که مسیحا هستند! که چند صباحی ساده دلان بنی اسرائیل، مجذوب شده اند! مثلا:

چند قرن پس از میلاد، فردی به نام «موسی» در جزیره کرت می زیست که خود را ماشیح معرفی کرد و همه ی جوامع یهودی جزیره، فریب او را خوردند!

شبتهای صبی (Sabbtae zebi) یکی از نامدارترین مسیحای دروغین - متوفای ۱۶۷۶ میلادی - فرقه ی نوظهور «دوئمه» در ترکیه، یادگاری اوست!

استقبال شدید از مدعی، پیام مهمی دارد و آن اینکه مردم، درباره منجی زیاد شنیده بودند. جهان درانتظار ظهورست اما موعود کیست؟

انتظار مسیحا در آئین یهود، کرینستون، ص ۵۳-۷۶

۸

جهان در عصر ظهور از دیدگاه یهود

خداوند جهان را به نور خود روشن خواهد کرد [۱] حتی اگر کسی بیمار باشد، ذات الهی به خورشید فرمان خواهد داد تا وی را شفا دهد [۲] از اورشلیم آب روان جاری خواهد ساخت و هر بیماری به واسطه آن شفا خواهد یافت [۳] درختان را وادار میکند تا هر ماه میوه آورند و انسان از آن میوه ها میخورد و شفا مییابد [۴] تمام شهرهای ویران شده را از نو آباد خواهند کرد و در جهان جایی ویرانه یافت نخواهد شد [۵] گرگ با بره سکونت خواهند داشت، پلنگ با بزغاله، شیر با گاو و گوساله خواهند خوابید. طفل شیرخواره دست خود را بر لانه افعی خواهد گذاشت [۶] مرگ را تا ابد نابود خواهد ساخت و خداوند اشک را از روی هر چهره ای پاک میکند [۷]

منابع: [۱] - اشعیاء، باب ۶۰، آیه ۱۹. [۲] - ملاکی، باب ۴، آیه ۲. [۳] - حزقیال، باب ۴۷، آیه ۹. [۴] - همان، آیه ۱۲. [۵] - همان، باب ۱۶، آیه ۵۵. [۶] - اشعیاء، باب ۱۱، آیات ۸ تا ۸. [۷] - همان، باب ۲۵، آیه ۸

۹

دعای یهودیان در نمازشان برای ظهور

آیا میدانستید یهودیان در نمازهای سه گانه ی خود که هر روز صبح، عصر و شب می خوانند (و دارای بیش از ۱۸ بند است) یکی از دعاهایشان مختص سریعتر آمدن ظهور ماشیح است؟ و یک فرد یهودی؛ هم در اصول ایمان و هم در نمازهایش مرتباً با این قضیه اعتقادی درگیر است!؟

آیا ما نسبت به منجی و موعود نهایی - که همه ی پیامبران چشم انتظارش و زمینه ساز حکومتش بودند - چنین هستیم!؟

منجی در ادیان، زواردهی، ص ۵۹

۱۰

مراحل ظهور مسیح در مکاشفه یوحنا

مرحله ۱: سه صدا به گوش می رسد "صدای فریاد! صدای رئیس فرشتگان و صدای شیپور بلند" که هر سه در تمام عالم شنیده میشود، در این هنگام مسیح در آسمان پدیدار می شود

مرحله ۲: ظهور ضدّ مسیح یا مسیح دروغین! او از شیطان قدرت می گیرد. دچار کفرگویی خواهد شد! با مقدسات می‌جنگد، ایمان داران را می‌کشد رمز و علامت او ۶۶۶ است

مرحله ۳: دوره مشکلات است. جنگ ملتها با یکدیگر، زمین لرزه، کشتارها، طاعون، مرگ دریا، نابودی گیاهان...

مرحله ۴: مسیح با تمام ایمان داران به زمین برمیگردد. خداوند از آسمان آتشی میریزد که تمام لشگریان ضد مسیح نابود شوند

مرحله ۵: مسیح هزار سال بر زمین حکومت میکند و رحمت، محبت، عدالت، سلامتی در همه جا گسترش پیدا میکند.

مرحله ۶: پس از هزار سال «سلطنت شیطان» از بندها رها میشود و به سرعت بی ایمانان را جمع آوری و قصد جنگ می کند اما در این نبرد موفق نخواهد شد.

مرحله ۷: دنیای جدیدی آفریده میشود و از شیطان و گنهکاران اثری نمی ماند.

(متون، خلاصه شده است)

مکاشفه یوحنا، در قسمت رساله ها

افق حوزه، ص ۸، سال ۳، شماره ۲۳

اختلاف شدید بین یهود

مسیحیان به لحاظ تاریخی با یهود مشترک هستند؛ یعنی پیشینه تاریخی شان یکی است. در واقع بزرگان یهودیت همان بزرگان مسیحیت هستند.

متی باب ۱۵، آیه ۱۷

اما آیا حضرت عیسی، همان منجی و موعودی بود که در کتب اشعیا، ذکریا و دانیال مطرح شده؟!

بعضی یهودیان معتقد بودند حضرت عیسی، ماشیح و منجی ست اما بعضی از آنها این را نپذیرفتند، به همین دلیل حضرت عیسی و پیروانش را مورد آزار شدیدی قرار دادند!! در حقیقت بر سر دار شدن عیسی، کار همین کاهنان یهود بود...

موعودِ مسیحی

جمله ی «عیسی دوباره باز می گردد» از مفاهیم کلیدی و پراهمیت بوده که بیش از ۳۰۰ بار در کتب مقدس به آن اشاره شده

در «عهد جدید» چندین باب کامل، به موعود مسیحی اختصاص داده شده [متی، باب های ۲۴ و ۲۵؛ مرقس، باب ۱۳؛ لوقا باب ۲۱]

رساله هایی صرفاً به بیان اهمیت همین مفهوم همت کرده اند، مثل رساله تسالونیکان اول و دوم کتاب «مکاشفه یوحنا» هم تماماً در رابطه با رویدادهای آخرالزمان است بسیاری از مفاهیم کلیدی «عهد جدید» بدون درک مفهوم رجعتِ مسیح، قابل فهم نیستند...

به مسخره گرفتن منتظران!

در رساله دوم پطرسی آمده: «در آن زمان، اعتقاد به رجعتِ مجددِ مسیح را به تمسخر خواهند گرفت!»^۱ در انجیل متی می گوید: «هنگامی که من؛ مسیح موعود، با شکوه و جلال خود و همراه با تمام فرشتگانم بیایم، آن گاه بر تخت با شکوه خود خواهم نشست. سپس تمام ملت های روی زمین در مقابل من خواهند ایستاد و من ایشان را از هم جدا خواهم نمود، همان طور که یک چوپان، گوسفندان را از بزها جدا می کند...»^۲

۱-باب ۳، آیه ۳ و ۴

۲-متی، باب ۲۵، آیات ۳۱ و ۳۳

حوادث پس از ظهور مسیح

یوحنا اصرار دارد «تمام پیشگویی ها در عصر ظهور مسیح محقق خواهد شد» تا منطبق بشود با آنچه در زبور داوود آمده. در کتاب مکاشفه یوحنا مشاهده میشود:

۱. آمدن مسیح با مقدسان (قدیسان)
۲. جنگ به نام چاه مجدان یا چار مجدان
۳. بسته شدن شیطان
۴. قدیسان حکومت خواهند کرد
۵. آزاد شدن شیطان پس از هزار سال
(ولی دیگر نمی تواند کسی را وسوسه کند)
۶. داوری بر تخت سفید (قیامت کبری)
۷. پایان عالم؛ پایان حیات جسمانی عالم و جاودان شدن مسیح و پیروانش و لذا دوباره به خدا ملحق می شویم.
(ما می گوئیم بهشت، آنان می گویند حیات جاودانه و زندگی ابدی)

مزامیر داوود، ب ۲۵، آیه ۳-۸

مکاشفه یوحنا، باب ۱۹ آیه ۱۱ و ب ۲ آ ۱۵

منجی در اسلام

مزامیر، تورات، انجیل.... تنها دینی که آموزه های آسمانی آن، دست خوش تغییر و تحریف قرار نگرفت «اسلام» است. موعود و منجی اسلام، نزد شیعه و سنی مهدی نام دارد. مهدی مشهورترین لقب ایشان است.

امام باقر در این باره فرمودند: به درستی که مهدی نامیده شده، به جهت اینکه به امر مخفی هدایت می شود. او تورات و سایر کتاب های الهی را از غاری در انطاکیه بیرون خواهد آورد.

مهدی در مذاهب اسلامی

همه ی مذاهب اسلامی با وجود اختلافاتی که دارند، اما در کلیاتِ مهدی باوری هم عقیده اند؛ مثلاً نوشته اند: «او دوازدهمین خلیفه رسول خدا است» ۱

«عیسی بن مریم از آسمان نزول کرده پشت سر او نماز می خواند» ۲

مرحوم سیدمحمدباقر صدر می نویسد: «چهارصد حدیث از پیامبر از طریق علمای اهل سنت داریم و مجموع روایات شیعه و سنی حدود ۲۰۰۰ روایت درباره مهدی(علیه السلام) است، اینها مهدویت را چنان مُسَلَّم کرده که هیچ جای تردیدی نمانده است.» ۳

۱- مُسند احمد بن حنبل ۵/۹۲؛ ۲- صَحیح مُسلم ج ۴ ص ۲۲۳۴؛ ۳- بحث حول المهدی ص ۴۱

منجی در ادیان غیر ابراهیمی

ادیانی که بعد از حضرت ابراهیم توسط پیامبران الهی برای بشر، آورده شده را "ادیان ابراهیمی" می گویند؛ یهود، مسیحیت و اسلام، ابراهیمی اند و خصوصیت بزرگ این ادیان، اشتراک شان در توحید، معاد و نبوت است برای همین به آنها «ادیان توحیدی» هم می گویند.

ادیان قبل از حضرت ابراهیم را "غیر ابراهیمی" می نامند؛ مانند: زرتشت، هندو، بودا... که اعتقاد به منجی و موعود نهایی، در آئین ها، فرهنگ ها و ادیان غیر ابراهیمی هم بوده. رَد پای آن را میتوان در کشورهای آسیای شرقی و جنوب شرقی (همچون هند، چین، ژاپن، تایلند و ویتنام) مورد بررسی قرار داد.

منجی در ادیان، زواردهی، ص ۱۷۸

منجی در زرتشت

به نظر میرسد اندیشه موعود گرایی زرتشت، سابقه ی بیشتری نسبت به سایر ادیان داشته باشد؛ بخصوص کسانی که تاریخ تولد این پیامبر را ۶۰۰۰ یا ۱۱۰۰۰ سال قبل از میلاد مسیح می دانند. البته قول صحیح در تولد زرتشت - بر اساس مستندات - حدود ۶۶۰ سال قبل از میلاد مسیح بوده است. ۱

رسیدن به پیروزی نهایی، دست یابی به جهانی که در آن مُرادهای آدمی برآورده شود، چیرگی بر تمام بدیها و نیروهای اهریمنی، اوصاف منجی یا نجات دهندگان و ... به تفصیل در متون زرتشتی وجود دارد. لازم است بدانیم در متون زرتشتی، اصطلاحاتی وجود دارد که "در طول تاریخ، بار معنایی آنها تغییر یافته" در واقع تفسیرها و برداشتهای گوناگونی در این متون راه یافت! ۲

۱. ادیان بزرگ، توفیقی، ص ۵۷؛ ۲. منجی در ادیان، زواردهی، ص ۱۸۲

منجی در زرتشت (سوشیانت)

«سوشیانس» به معنی سود و سودمند است. در اوستا «سئوشیانت» "saoshyant" آمده. شوشیانت، سوشیانس، سوشانس، سوسیوس و سیوسوش هم آورده شده.

از کتب مذهبی زرتشت همچون «یشت ها»، «بندهِش»، «دینکرت»، «زَند و هومن یسن»، «جاماسب نامه» و غیره... می توان مفهوم سوشیانت یا سوشیانس را فهمید. مثلاً در کتاب «جاماسب نامه» به وقایع آخرالزمان می پردازد.

رساله سوشیانس، پورداود، ص ۸

منجی در ادیان، زواردهی، ص ۱۸۶

ظهور سوشیانت

آخرین نجات بخشی که به زمین می آید... سوشیانت همانند خورشید نورانی ست... با ظهورش دین کمال می پذیرد و استوار می ماند... به هر طرف می نگرد چاره درد را می یابد.

دوران او فقط ۵۷ سال است. «کیخسرو» - که صاحب کارها و افتخاراتی ست - دین را می ستاید و در طول مدت این ۵۷ سال (دوران سوشیانت) فروانروی هفت کشور خواهد بود. سوشیانت گناهکاران را کیفر می دهد.

دوره ی او، دوره ی کمال و رشد موجودات است، همه زشتی و دروغ دیود آفریده از میان می روند. دیگر خبری از بیماری، مرگ، پیری، آزار، ظلم، بدعت و ... نخواهد بود.

منجی در ادیان / زواردهی / ص ۲۰۱

پس از ظهور از نگاه زرتشت

خشکسالی، فقر و بدبختی از میان خواهد رفت. رودخانه ها پر آب، زمین حاصلخیز، درختان پر بار، گیاهان سبز و شاداب خواهند شد و گرسنه ای وجود نخواهد داشت...

نجات بشر و مبارزه با دروغ و بدی، آینده ای بدون شرک و بدعت، زندگی به دور از نژاد پرستی یا قومیت پرستی که فقط بر اساس انسانیت...

منجی در ادیان، زواردهی، ص ۲۰۳-۲۰۵

گزیده ذات اسپرم، فصل ۳۵، بند ۲

منجی در هندو

در آیین هندو، موعودِ نجات بخشی به نام «کلکی kalki» در پایان تاریخ، ظهور خواهد کرد.

کلکی یا کلکین (Kalkin - Kalki) سوار بر اسبی سفید و با شمشیر آخته و شهاب گون ظهور می کند تا شرارت و ظلم را از ریشه بر کند و عدالت و فضیلت را برقرار سازد. [اسب سفید، نماد قدرت و فراگیری ست] او بر همه قوای مخالف پیروز می گردد و زمین را از شرّ شاهان درنده خو نجات خواهد داد.

منابع:

هفت آسمان، موحدیان، ش ۱۲-۱۳

مقالات و بررسی، مقدم، دفتر ۷۱، ص ۲۹۳

منجی در ادیان، روح الله شاکری، ص ۲۱۵

۲۳

سرانجام جهان ...

طبق آموزه های هندو، حرکت جهان در زمان، به «شکل دَورانی» ست؛ یعنی آغاز جهان کنونی که ما در آن زندگی می کنیم، نقطه پایان مرحله دیگری از هستی می باشد [بصورت حرکت دایره وار] در پایان هر دور، جهان به پایان می رسد و پیش از آن برای ورود به دور جدید آماده می شود.

برخی ادیان قائل به «حرکت خطی» جهان هستند؛ یعنی عالم در نقطه ای آغاز شده و در نقطه ای هم به پایان می رسد؛ مثل انسانی که یکبار زائیده می شود و یکبار می میرد، جهان نیز فقط «یکبار» به پایان می رسد.

بودا و هندو قائل به حرکت دَورانی (یا همان دایره وار) هستند / زرتشت، یهود، مسیحیت و اسلام قائل به حرکت خطی اند.

منجی در ادیان، شاکری، ص ۲۱۶

۲۴

دوره اول: تقوای کامل بین مردمان وجود داشت و هیچ کس از وظیفه اش شانه خالی نمی کرد؛ مردم محتاج کار و تلاش نبوده، میوه های زمین تنها با خواهش به دست می آمد. بدخواهی، تکبر، فریب، ظلم، رنج... نبود، فقط خدا را پرستش می کردند.

دوره دوم: از میزان تقوا یک-چهارم کاسته شد. مردمان این زمان، پیرو حقیقت و راستی بودند و کارهای نیک انجام می دادند. اهل مراسمات مذهبی و نذورات بودند. آنها هیچ احتیاجی به ریاضت نداشتند.

دوره سوم: نیمی از تقوا کاسته شد! در مدل انجام مراسمات مذهبی، بسیار با هم متفاوت بودند. در اثر افول نیکی، تنها عده ی کمی پیرو حقیقت باقی ماندند! بیماری ها و بلاها بر آنها حمله ور شد!

دوره چهارم: فقط یک چهارم از تقوا باقی ماند! پیروی از اعمال نیک، شعایر مذهبی و قربانی نمودن ها ترک شد! بلاها، بیماریها، سختی ها، عیوب، گرسنگی، بدبختی و ترس فراگیر شد! افول اخلاقی عموم مردم، آنها را پست ساخت... که در پایان همین دوره «موعود هندو» ظهور خواهد کرد.

اوپانیشاد، ص ۷۷۲-۷۷۴

منجی در ادیان، شاکری، ص ۲۱۸

وضعیت عمومی بشر قبل از ظهور

«در نگاه هندو»

شاهان زمین روحیه ای سرسخت و خویی خشن خواهند داشت، همیشه به دروغ و شرارت معتاد خواهند بود. آنها برای زنان و کودکان مرگ را به ارمغان می آورند، اموال دیگران را تصرف میکنند درحالیکه قدرت و اراده محدود دارند... رحم و مروت کمی از خود نشان میدهند... هوی؛ تنها پیوند زننده بین جنسها و دروغ؛ تنها وسیله رسیدن به موقعیت خواهد بود. زنان تنها برای ارضای تمایلات جنسی خواسته خواهند شد (توماس، ۲۰)

مردان را همسرانشان هدایت میکنند؛ زنان بی حیا شده اند، گستاخ و شهوت ران هستند... بازرگانان پرفریب معاملات را اداره می کنند. شاهان، ستمگر و خونریز میشوند... در آن دوران، خردمندان برای ظهور منجی دست به دعا بر میدارند... توماس، ۵

(البته باید توجه داشت، منظور شرایط عمومی کل بشر است، نه همهٔ مردم)

منجی در ادیان، زواردهی، ص ۲۲۳

۲۶

بشارت ظهور منجی در منابع هندو

۱- کتاب اوپانیشاد (از کتب معتبر هندوها)

او در انقضای کلی، یا عصر آهن، سوار بر اسبی سفید، در حالیکه شمشیر برهنه ی درخشانی به صورت ستاره ی دنباله دار در دست دارد، ظاهر می شود و شریران را تماما هلاک می سازد...

۲- کتاب باسک (از کتب آسمانی هندوها)

دور دنیا تمام می شود، بعد پادشاه عادل در آخرالزمان، که پیشوای ملائکه و پریان و آدمیان باشد و حق و راست با او باشد و آنچه در دریا و زمین ها و کوه ها پنهان باشد، همه را به دست آورد و از آسمانها و زمین و آنچه باشد، خبر دهد...

اوپانیشاد، دارا شکوه، ۲/۶۳۷

بشارت عهدین، صادقی، ص ۲۴۶

منجی در ادیان، شاکری، ص ۲۲۵

۲۷

نکته ای جالب و مهم

آیا میدانستید نام حضرت علی و امام مهدی در کتاب هندوها آمده؟!

در "کتاب پاتیکل" از آخرالزمان نوشته:

چون مدت روز تمام شود، دنیای کهنه، نو شود و صاحب ملک تازه، پیدا شود از فرزندان و پیشوای بزرگ جهان که یکی «ناموس آخرالزمان» و دیگری «صدیق اکبر» یعنی وصی بزرگتر وی که «پشن» نام دارد و نام آن صاحب ملک تازه «راهنما» است، به حق پادشاه می شود و خلیفه «رام» باشد و حکم براند، او را معجزه بسیار باشد... دولت او بسیار کشیده شود و عمر او از فرزندان «ناموس اکبر» زیاده باشد و آخر دنیا به او تمام شود.

منظور از «ناموس آخرالزمان»، ناموس اعظم الهی، حضرت محمد است

«پشن» نام هندی حضرت علی است

«راهنما» نام مقدس حضرت مهدیست

«رام» در لغت سانسکریت، اسم خداوند است.

منجی در ادیان، شاکری، ص ۲۲۶

۲۸

اعتقاد به منجی در بودا

حدود قرن اول میلادی، آئین بودا به «چین» رسید و از آن زمان هم توجه زیادی به "میتریه" شد. همچنین گروه هایی از منتظران در «گره» پیدا شدند که میتریه را بعنوان یک عنصر مهم می دانستند. «ژاپنی ها» هم این ایده را از گره گرفتند و میتریه را "آورنده زندگی طولانی و نیک بختی" می دانند، چنانکه بعضی گروه ها در ژاپن منتظر ظهور او هستند.

نکته جالب اینکه «پیروان بودا» در همه مناطق اصلی بودایی نشین (در آسیا)، معتقدند میتریه در منطقه خودشان متولد می شود؛ در واقع هر کسی او را از خود می داند، نه از بیگانه.

شجاعی، هفت آسمان، ش ۲۱، ص ۲۲۱

منجی در ادیان، شاکری، ص ۲۳۱

۲۹

«میتریه» به معنای مهربانی و دوست داشتنی است. او در «نماد نگاری بودایی» به هیبت "مردی در وضعیت نشسته ی آماده ی برخوردارتن" نمایش داده میشود تا نمادی باشد از آمادگی برای قیام.

هرجا که بودایی بوده، میتریه هم بعنوان شخصیتی مهم در اندیشه آنها مطرح بوده. اندیشه ای که هنوز در میان بودائیان ادامه دارد. ضمناً شاهی بر عنایت ویژه ی او به قوم خاصی نداریم، بنابراین شاید بشود رسالت او را «جهان شمول» دانست.

آئین بودا، ترجمه ع-پاشایی، ص ۱۲۱

منجی در ادیان، ص ۲۳۲-۲۳۸

۳۰

جهان و ظهور میتریه

در این جهان؛ ساکنان بی شمار زمین، هیچ جنایتی نمی کنند، عمل بدی از ایشان سر نمی زند و از خوبی کردن مسروند.

مردم بدون ضعف و نقیصه خواهند بود. آنان قوی و بزرگ هستند، در حالیکه بیماری بسیار کمی در میان آنها وجود خواهد داشت... آنها بدون هیچ زحمتی برنج را برای خود فراهم می آورند و در این جهان است که میتریه دهرم (دین حقیقی) را اعلام خواهد کرد.

در: H.B. paradise. Op voll. ۱۱. cit.

منجی در ادیان، شاکری، ص ۲۴۰

۳۱

منجی خواهی در دیگر ادیان

غیر از (زرتشت، هندو، بودا) و غیر از (یهود، مسیحیت، اسلام) ادیان دیگری هم هستند که به "موعود" نظر دارند؛ ادیانی همچون «کنفوسیوس، دائو، مانی و...»

مثلا در چین «دین کنفوسیوس» در کنار «دائو» دیده میشه. یا مانویان معتقد به «مانی» هستند که او خود را فارقلیط می داند (فارقلیط یعنی همانی که مسیح، مزده ی آمدنش را داده بود)

منجی در ادیان، ص ۲۴۴ و ۲۴۶

۳۲

اسامی مقدس منجی موعود در کتب مذهبی ادیان

۱. «صاحب» در صحف ابراهیم؛ ۲. «قائم» در زبور سیزدهم؛ ۳. «قیدمو» در تورات به لغت ترکوم؛ ۴. «ماشیح» (مهدی بزرگ) در تورات عبرانی؛ ۵. «مهمیدآخر» در انجیل؛ ۶. «سروش ایزد» در زمزم زرتشت؛ ۷. «خجسته» (احمد) در کندرال فرنگیان؛ ۸. «خسرو» در کتاب مجوس

۹. «میزان الحق» در کتاب آثری؛ ۱۰. «پرویز» در کتاب برزین آذرفارسیان؛ ۱۱. «کلمه الحق» در صحیفه آسمانی؛ ۱۲. «فردوس الاکبر» در کتاب قبروس رومیان؛ ۱۳. «فرخنده» در کتاب وشن جوک؛ ۱۴. «فیروز» (منصور) در کتاب اشعیا؛ ۱۵. «بقیه الله» در کتاب دوهر؛ ۱۶. «قاطع» در کتاب قنطره

تنها راه، احمدی و فرزادفرد، ص ۱۱۰

۳۳

آمادگی ظهور در انجیل مرقس و لوقا

و بر حقیقت آن روز و آن ساعت - نه ملائکه آسمان و نه فرزند - هیچ کس مطلع نیست. احتیاط نمایید، با حذر باشید و دعا نمایید؛ زیرا از هنگام رسیدنش مطلع نیستید! چنانچه شخصی به سفر دوری رفته و برای خانه ی خود، افرادی را قدرت داده؛ هرکس را به شغل خاصی مقرر فرموده و دربان را به "بیداربودن" امر فرموده...

پس "بیدار باشید" از آنجا که نمی دانید «بزرگِ خانه» چه وقت خواهد آمد... مبادا که ناگاه آمده و شما را در خواب بیاورد!!

در انجیل لوقا آمده: «پس بایست که بسته باشد کمرهای شما و افروخته باشد چراغ های شما و خود باشید مانند آن کسانی که انتظار می کشند آقای خود را که چه وقت از عروسی باز آید که چون آید و در زند، "دفعتاً" (و فوری) در را بگشایند. خوشا به حال "آن نوکران" که چون آقا آید، بیدار یابد آنها را...»

انجیل مرقس باب ۱۳ بندهای ۳۲-۳۷؛ انجیل لوقا ص ۱۵۴ باب ۱۲ بندهای ۳۵-۳۷؛ درسنامه مهدویت ج ۱ ص ۲۷

۳۴

موج شور و التهاب انتظار موعود در یهود

... اگر تأخیر نماید

باز منتظرش باش...

در عهد عتیق آمده :

«اگرچه تاخیر نماید، برایش منتظر باش، زیرا که #البته_خواهد_آمد و درنگ نخواهد کرد... بلکه همه ی امت ها را نزد خود جمع می کند و تمامی قوم ها را برای خویشتن فراهم می آورد.»

کتاب حبقوق نبی، ف ۲، آ ۳-۵

او خواهد آمد، مهدی پور، ص ۱۲۲

۳۵

یک بام و دو هوا؟؟؟

یهودیان را چه شده؟؟

درسته که تعداد کمی از یهودیان بر اثر دلبستگی شدید به امیدهای قدیم، تشکیل دولت صهیونیستی را مخالف آرمان های مسیحایی (و ظهور منجی) می دانند اما اکثر یهودیان، دولت صهیونیستی را با جان و دل پذیرفته اند و آن را ره گشای عصر مسیحا می دانند

هم اکنون صهیونیستهای اشغال گر، در انتهای مراسم "سالگرد بنیانگذاری رژیم اسرائیل غاصب" بعد از دمیدن در شیپور عبادت، اینگونه دعا می کنند: «اراده ی خداوند - خدای ما - چنین باد که به لطف او شاهد "سپیده دم آزادی" باشیم و "نفخ صور مسیحا" گوش ما را نوازش دهد.»

از یک طرف، غصب، کشتار و تجاوز...

از طرفی دیگر منجی خواهی...

آشنایی با ادیان بزرگ، توفیقی، ص ۱۰۲

تنها راه، احمدی و فرزادفرد، ص ۱۰۰

۳۶

بسیار مهم و جالب توجه...

در عهد جدید وعده ی آمدن شخصی به جز عیسی مسیح نیز مطرح شده! او کیست؟؟ او تسلی دهنده ی دیگری غیر از مسیح است! مسیح از خدا برای امتش درخواست می کند و خدا او را عطا می کند تا همیشه با ایشان باشد. جهان او را نمی بیند و نمی شناسد...

طبق نوشته ی مستر هاگس آمریکایی، در انجیل بیش از ۸۰ بار، نوید به ظهور شخصی داده که ۳۰ مورد آن با حضرت عیسی قابل تطبیق است اما ۵۰ مورد دیگرش مربوط به نجات دهنده ای ست که در آخرالزمان ظهور خواهد کرد؛ حضرت عیسی نیز با او خواهد آمد و او را جلال خواهد داد، از ساعت و روز ظهورش جز خدا کسی اطلاعی ندارد.

اَللّٰهُمَّ عَجِّلْ لِيْوَلِيَّكَ الْفَرَجَ...

انجیل یوحنا، فصل ۱۴، آیه ۱۷؛ فصلنامه انتظار، ش ۱۵، ص ۱۵۵؛ قاموس کتاب مقدس، ص ۲۱۹؛ یاد مهدی، خادمی،

ص ۵۲

نظر آلبرت اینشتاین و راسل...

فیلسوف شهیر انگلیسی برتراند راسل می گوید: «دنیا چشم به راه مصلحی است که همگان را در سایه یک پرچم و یک شعار متحد سازد.»

پروفسور آلبرت اینشتاین متفکر و تئوری پرداز "نظریه نسبیت" اینگونه اظهار نظر می کند: «فرا رسیدن آن روزی که در جای جای جهان، صلح و صفا حکومت کند و همه ی اعضای جامعه ی بشری با یکدیگر دوست و برادر باشند، دیری نخواهد پایید.»

المهدی الموعود و دفع شبهات عنه، ص ۶-۷؛ در انتظار ققنوس، ترجمه: علیزاده، ص ۴۳

تاکید خدا به ظهور منجی

دارمستتر (Darmesteter) در یکی از کنفرانس هایی که به مناسبت ظهور «مهدی متمدنی» در سودان -فوریه سال ۱۸۸۵ میلادی - برگزار شد گفت:

«آیا می دانید محمد(ص) چگونه شریعت خود را بنیان نهاد؟ وقتی او ظهور کرد، در عربستان علاوه بر شرک ملی باستانی، سه دیانت بیگانه موجود بود: آئین یهود، دیانت عیسوی، کیش زردشت... نکته مشترکی که در این سه دیانت یافت می شد، عبارت از اعتقاد به یک وجود فوق الطبیعه بود که بایستی در آخرالزمان ظهور کند و نظم و عدالت رفته را به جهان باز آرد و مقدمه خلود و سعادت دائم انسان را فراهم سازد.»

مهدی در سیزده قرن، ترجمه جهان سوز

درسنامه مهدویت، ج ۱، ص ۲۲

مثالی مهم برای "منجی باوران"

کشتی ای را در دریای طوفانی در نظر بگیرید! در فرضی که افراد این کشتی بدانند «اطرافشان تا صدها کیلومتر، هیچ ساحل نجاتی وجود ندارد و آذوقه ی کمی هم همراه داشته باشند» واقعا آنها چه می کنند؟

آیا حرکتی خواهند کرد؟! نه؛ چون پذیرفته اند مرگشان قطعیت! اما اگر یقین داشته باشند «در نزدیکی شان، ساحل امن و نجاتی وجود دارد» چه می کنند؟ آیا بیکار می نشینند؟! قطعاً اینگونه نیست؛ بلکه با تمام تلاش و توان، به سمت آن حرکت می کنند! همین اندازه که در دل انسانها امید بوجود آمد، مرگ سایه ی خود را جمع می کند!

توجه: "منجی باوری" چنین اثری دارد.

منجی خواهی در بین سرخ پوستان

در میان قبائل سرخ پوست آمریکایی... این عقیده شایع است که روزی (منجی) سرخ پوستان ظهور میکند و آنها را به بهشت زمین رهنمون خواهد شد... تنها تا پیش از سال ۱۸۹۰ میلادی (حدود ۱۲۰ سال پیش) بالغ بر بیست نوع از این نهضتها در تاریخ آمریکا ضبط شده است.

کتاب حکومت جهانی مهدی، اثر آیت الله مکارم، ص ۵۹

او "قطعاً" خواهد آمد...

اگر تاکنون، پیامهای منجی در ادیان را دنبال نموده باشید، قطعاً دریافته اید که:

در همه ی این ادیان از زرتشت، هندو، بودا، کنفوسیوس، دائو، ادیان سرخ پوستی، آفریقایی و ... "مفهوم موعود" مطرح شده است، که هر کدام ویژگیهای خاص خود را دارند، ولی همه ی آنها درصدد پاسخ به یک میل درونی انسانها هستند و آن «تحقق بخشیدنِ میل به نجات» است. در آموزه های یهود، مسیحیت و اسلام هم، همین مساله مطرح می باشد؛ که «منجی قطعاً خواهد آمد»...

